

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

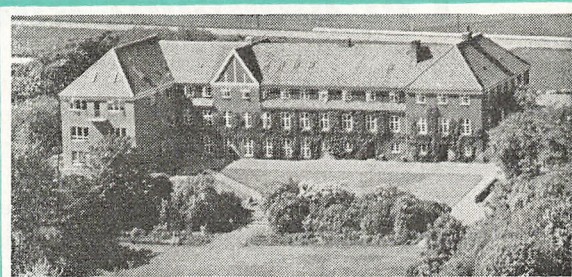
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

skolefor

Bed
og arbejde!

Fra Nr. Nissum Højskole

4 April 1965 57. årgang

Jeg er Herren, din Gud!

Djævelen gør alt for at bilde os mennesker ind, at Guds bud er strenge og urimelige formaninger, der vil gøre livet trist for os, og det ser ud til, at det lykkes for ham i forfærdeligt omfang - vel nok fordi han har en forbundsfælle i vor syndige natur, vort gamle menneske.

Men vi er nogle, der har indset og oplevet, at Guds bud er velsignede gaver til os. De er ikke uoverstigelige gærder mellem Guds børn og glæden, men de er gærder om os og vor glæde. De er uundværlige for enhver, der vil nå frelst gennem livet. De kan på en måde sammenlignes med vejvisere, advarselsskilte og jernbanebomme ved alfarvej. At fjerne disse ville være en forbrydelse mod de vejfarendes liv og helbred, men at fjerne Guds bud er en forbrydelse mod hele vort menneskeliv og vor frelse fra fortabelsen.

At Guds bud er gaver ses allerede af det første bud. Når Herren virkelig er *min* Gud, så er jeg jo aldrig hjælpeløs, så kan jeg altid håbe, ja, så kan jeg da altid eje en stor, stor glæde. Gud, som er alvidende, almægtig og kærlighed, ser mine forhold. Han formår at hjælpe, og han vil det.

Lad os derfor af ganske hjerte takke Herren for det første bud, og lad os betænke, at alle Guds bud er gaver til os, kostbare gaver, som kræver vor fulde opmærksomhed.

Hvis du er på et sted, hvor Guds bud ikke er regnet for noget, så prøv dog på at vise dine stakkels medmennesker, hvor meget de forspilder.

Forstår du ikke denne lille hilsen fra din skole, så bed med salmisten: „Oplad mine øjne, at jeg må skue de underfulde ting i din lov.“ Salme 119, 18.

Forstår du nok, men er forknytt for dine

NISSUMSTÆVNE I VINDERUP søndag den 23. maj 1965

14,30 Velkomst ved overlærer A. C. Nielsen. Fælles kaffebord. Kristensen og Mogensen taler.

19,30 Østerby og Svendsen taler.

Fra skolen kommer vi vel alle, og vi håber, der må komme mindst lige så mange som sædvanligt. Et godt stævne får vi kun, hvis vi arbejder derfor og beder derom.

Måtte vi mange ses og glædes.

I et gammelt klædebon . . .

For en tid siden hørte jeg en tidligere høj-skoleforstander udtale: „Det er forkert, hvis ungdommen altid møder det kirkelige i et gammelt klædebon.“

Jeg har gået og tænkt lidt på dette, og jeg vil forsøge at nedfælde nogle af tankerne på papiret.

Tiden, vi lever i, er jo som bekendt en tid, hvor der foregår en fantastisk udvikling i teknisk henseende.

De, der er unge i dag, nyder godt af mange tekniske frembringelser, som generationen før ikke kendte og ikke ville drømme om at eje eller udnytte, da de var unge.

Det begynder allerede i hjemmene, hvor der langt de fleste steder er bedre økonomiske kår og meget mere komfort end før. Nogle møder det i børnehaven. Når de kommer i skole, er det ikke en stråtækket bygning med snæver plads, der møder dem, men nærmere et palads med brede gange og mange rum. Rummene er veludstyrede til forskellige øvelser. - I undervisningen gør man brug af mange tekniske frembringelser, såsom film, båndoptager m. v. Der er store gymnastiksale, hvor man bl. a. kan få den motion, man går glip af ved at blive kørt i skolebus fremfor at køre på trædecykle. Efter skolegangen, eller måske inden den er afsluttet, betragter mange det som noget meget fornødent at få en knallert ved 16 års alderen, og en bil i 20 års alderen er jo ikke noget særsyn længere.

En transistorradio, pladespiller, båndoptager og måske fjernsyn er også for mange noget selvfølgeligt, måske en konfirmationsgave.

De unges værelser er ikke et lille hummer på kvisten eller et stykke, der er taget fra hestestald eller svinestald, men et hyggeligt rum med centralvarme, bløde stole og måske gulvtæppe på gulvet. Selvfølgelig forefindes der jo også de fornævnte „støjsendere“. Unge fra alle samfundslag har flere penge at slå om sig med end tidligere. - Mange tjener 10 gange så meget i dag end for 20 år siden, dvs. 1000 kr. for hver 100. Man har mulighed for at „ofre“ mere på sig selv i form af tøj, slik, befordringsmidler, ferieture, biograf- og restaurationsbesøg, hvor de jo igen møder komfort og luksus.

Jeg er klar over, at der er undtagelser fra det ovenfor nævnte, men det er absolut ikke nogen fantasiskildring for en stor del af dansk ungdom i dag. Det nævnte betragtes af mange som noget normalt og selvfølgeligt.

Spørgsmålet er jo så, om vi skal forsøge at følge med i alt det moderne, når det gælder alt det, vi under et kan kalde for det kirkelige arbejde, dvs. Indre Mission, KFUM og K, spejderarbejde, søndagsskolen m.v. og for den sags skyld også vore høj- og efterskoler. Eller skal vi blot lade, som om alt var, som det var for 20 til 50 år siden?

overtrædelsers skyld, så bed med salmisten: „Lad mig ikke fare vild fra dine bud!“ . . . Salme 119, 10.

Når så mange unge ikke kender til syndenød, så er det da vist især, fordi de mangler kristne idealer. De sammenligner deres liv med andre menneskers og føler sig måske særdeles godt tilfredse med sig selv.

Hvis sådanne unge ville prøve at sammenligne deres liv med det, som Guds bud peger på, ja, så ville de komme til kort, og måske ville de så søge tilgivelse og frelse.

Tages Guds bud alvorligt, så vil de være os en forunderlig hjælp til både at leve ret og at tro på Jesus.

For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg gerne nævne, at Guds ord og det budskab, man fra kirkelig side vil bringe, er jo det samme i dag, som det altid har været - det forandres ikke.

Når det gælder de ydre rammer, så tror jeg, det er forkert, hvis ikke man forsøger at følge med tiden. Vi opnår ikke noget ved at lade, som om vi ikke har opdaget, at mange ting i tiden har forandret sig, og at ungdommen i dag er anderledes end før. Når sigtet er det samme, kan der ikke være noget forkert i at forsøge nye veje i arbejdet og at gøre rammerne om arbejdet tidsvarende.

Det er ikke sikkert, at et kirkeblad med indbydelser til forskellige arrangementer skal se sådan ud i dag, som det gjorde for 30 år siden. Mange missionshuse bærer præg af at være gammelt klædebon. Jeg ved godt, at evangeliet kan forkyndes rent og klart i en lavloftet stue, men vi må jo indrømme, at med hensyn til ydre rammer er der ofte en voldsom kontrast til det, unge mennesker møder andre steder bl. a. i hjemmene. Det samme gælder f. eks. lejrbygnin-ger.

Arbejdsformen indenfor KFUM og K er nogle steder den samme, som har været gennem mange år uden spor af nye indslag. Uden at lave drastiske ændringer kunne man godt prøve at forny sig. Hvis blot sigtet er det samme, er det absolut ikke forkert. Det må ikke blive sådan, at man holder fast ved noget bare for traditionens skyld.

Jeg nævnte før det, at unge kunne „ofre“ mere på sig selv i dag end før. Mon ikke det er et stort spørgsmål, om vi alle ofrer tilsvarende mere til det kirkelige arbejde? Hvis man for år tilbage skulle give en pæn skilling, så gav man 10 kr. Jeg er bange for, at vi i dag giver den samme „pæne skilling“ til trods for, at lønnen er meget større. Hvor tit mon unge mennesker ofrer 100 kr. på én gang til et kirkeligt arbejde?

TAG EN RASK BESLUTNING!

Det kan nås endnu at komme på højskole til sommer. Skriv eller ring til skolen, og vi skal omgående sende program og skema til ansøgning om statstilskud. Selv om ikke svaret på ansøgningen er kommet den 3. maj, så kan næsten alle roligt regne med en god understøttelse. Vi mangler især nogle elever til husholdningsklassen, og det var da også noget for realister, der er født senest 30. sept. 1947.

Det kan også nås at komme på efterskole endnu. Her er alle, der er for unge til højskolen, særdeles velkomne.

Det er ofte offerviljen, der er en hindring for at holde de ydre rammer tidssvarende.

Meningen med disse, måske lidt spredte tanker, er ikke at rakke ned på noget bestående, men jeg ville blot forsøge at vække til eftertanke med hensyn til dette, om ungdommen møder det kirkelige i et gammelt klædebon, og om vi gør nok både på den ene og den anden måde, for at det ikke skal være tilfældet.

B. Østerby.

DEN NYE BYGGESAG

Harry Pedersen 62-63	50 kr.
Johanne Sørensen 1910	10 kr.
Chr. Nørgaard, Raunstrup	60 kr.
Marie Aagaard 1940	10 kr.
Chr. Mathiasen, Rom	25 kr.
Harald Kristensen 27-28	20 kr.
Inger Brauner 1956	10 kr.
S. D. 46-47	50 kr.
A. L. Meinild, forst. 1919-31	100 kr.

For tilsammen 335 kr.

meddeles herved med hjertelig tak kvittering. Tidligere indkom 40.593 kr. Ialt 40.928 kr.

DMS's UNGDOMSLEJR

på Rubjerg - mellem Løkken og Lønstrup, lige ud til Vesterhavet - fra 24. til 31. juli 1965 for unge, der er mindst 17 år. Pris for ophold 60 kr. Skriv efter program til

*Det danske Missionselskab,
Ungdomsarbejdet,
Strandagervej 24, Hellerup.*

Tak til vinterskolen 1964/65

Nu forstår vi, at det passer, som der står i Hostrups sang:

„Slut da sammen, kort er glæden,
snart er vi spredt ud i kæden.“

Var det ikke sådan, at søndagene kom tættere og tættere på hinanden, og de 20 uger gik næsten for hurtigt? Sådan føler jeg det i hvert fald. Der var så meget, som der slet ikke blev tid til at gennemgå, så mange gode ord, som aldrig blev talt.

Men var der nogle af jer, der fik øjnene lukket op for selvarbejdets værdi og blev sat i gang med at læse og tænke (eventuelt diskutere), så kan fremtiden skænke jer meget af det, som vi ikke fik jer givet, eller som I ikke fik modtaget.

En ting kan I alle huske: overskriften over indgangsdøren. Prøv på at efterleve den, for så er I på god vej.

Det hele var så underligt, da I var borte. På en måde blev der jo nok en dejlig ro - for ældre folk, men der blev også et savn. Jo, vi kom til at holde af jer. Ikke lige meget af alle, for det er lettest at holde af de flinke, flittige og præcise. Derimod var det ikke så let at holde af dem, der sad og nikkede til det, der blev sagt, for man opdagede jo snart, at det ikke var for at give taleren medhold, der blev nikket, men det var for at indhente noget af den søvn, man havde snydt sig selv for.

Jo, jeg synes, der var for mange af jer, der var for søvnige, og jeg synes også, der var flere „natravne“ end sædvanligt. Men der var jo også flere biler, og derfor også rigere lejlighed til at køre i by, og kommer man i by, bliver det jo let sent.

Når jeg så skal være helt ærlig, og det skal man da prøve på at være, så vil jeg anføre et vers, skrevet om en ung mand, der var på højskole for over 30 år siden. Ja, det er altså i en revy, ordene lægges ham i munden.

„Konservativ det har jeg altid været - i politikken ej, men af natur.
De gamle vaner har jeg højlig æret,
om jeg var vågen eller tog en lur.
Er jeg i seng, i sengen vil jeg blive,
kun slemme folk kan kalde det at drive,
thi har til gengæld tøj jeg fået på,
så vil i seng jeg grumme nødigt gå.“

Sådan kunne man altså skrive, da jeres fædre var på skole, og verset kunne godt anvendes endnu på nogle af holdet.

— Ja, så har jeg tilladt mig at kritisere lidt overfor nogle få, for oprigtighed skylder vi mennesker hinanden, og i øvrigt må det anses for at være forstandigt, når man agter på venners kritik.

I må også gerne kritisere os, selv om kritikken vil svie hårdt. Jeg modtager gerne breve med kritik af forholdene her, og vi skal i så fald overveje, om kritikken kan tages til efterretning.

Da jeg selv var skoleelev, syntes jeg jo nok, der var noget, som med god grund kunne kritiseres - både på den ene og den anden skole, men aldrig glemmer jeg, hvad direktør og professor Ellinger sagde til os, da vi fik vort eksamensbevis. Vi studerende havde ligefrem holdt møder, hvor der var fremkommet kritik. - Ejendommeligt nok eller måske naturligvis, så kunne de mest kritiske sædvanlig mindst ved eksamensbordet. Nu var „Foreningen af landbrugsstuderende“ absolut ingen kristelig forening, og jeg var ikke med ved festen, hvor der blev sunget:

„Og blidt kritisere professorer med mere
forstår han med hele beherskelsens kunst!
Om De hørte ham bande, da ville De sande,
hvor højt professorerne står i hans gunst.“

Jeg så sangen senere, og det med beherskelsens kunst var jo nok overdreven, hvilket også ses af det efterfølgende. Direktøren, som muligvis også engang havde været klogere end sine lærere, kendte jo nok sine

folk, og derfor kunne han sige noget, der hagede sig fast i vore sind.

„Vent med jeres kritik, til I kan se frit tilbage.“

Nu kan det være sådan, at man må have luft for sin utilfredshed, men så bør man i alt fald huske, hvad der somme tider har stået indvendig på forretningsfolks døre, så kunderne ikke kunne undgå at se det, når de gik. „Er De tilfreds, så sig det til andre, er De utilfreds, så sig det til mig!“

På en skole, der skulle være en kristelig skole, ved man, at det er langt bedre at tænde et lille lys end at skælde ud over mørket. Jeg synes, det engang lykkedes for en højskolemand at tænde et, da han skrev en hilsen til holdet, der lige var rejst. Han syntes, eleverne havde været rare rent menneskeligt, men at de åndelig talt havde været sløve - ikke rigtig havde villet noget, og så samlede han det, han ville sige i følgende vers, der muligvis var skrevet til lejligheden:

„O, kunne de købes for penge,
og havde jeg penge nok,
så købte jeg viljer i læssevis
og gav til den hele flok.“

Ønsker du at blive noget, så må du ville noget. Tænk på det, hver især, når I går i glade tanker, fordi I glæder jer til det, fremtiden kan bringe.

Den, der gerne vil være en kristen, må ville det helt. Hvor er det da godt, at vi må bede om en vilje efter Guds sind. - For vor vilje kan være så delt.

Nu er I borte. Vi mindes en række gode og rolige ansigter, og vi ønsker sådan, at Gud vil velsigne og bevare jer.

Vi siger tak til jer alle, fordi I kom på skolen. Tak for samvær i klasser og stuer hjemme og ude. Tak for afskedsgaven til skolen, tak for alt godt, og vel mødt her den første søndag i juli måned til elevfest.

Og så sidder der til sidst en bøn i mit sind, en bøn til Gud og til mennesker: Til giv mig det forkerte og det mislykkede.

Til allersidst en uendelig tak til Gud, fordi hans kraft kan fuldkommes i magtesløshed.

„Men han selv, Fredens Gud, hellige jer helt og fuldt, og måtte dog jeres ånd og sjæl og legeme bevares helt og holdent og uden dadel ved vor Herres Jesu Kristi komme! Trofast er han, som kaldte jer, han vil også gøre det. - Brødre! Bed for os!“ 1. Tessaloniker 5, 23-25.

Tak for sidst

Efter i aftes at have været til Nissumstævne i København føler jeg mig inspireret til at skrive et stykke til vort elevblad. Både fordi forstanderen bad os skrive noget, og fordi jeg gerne vil udtrykke en tak for stævnet i København.

Forstanderen takkede os alle, fordi vi var kommet, men egentlig var det os, der skulle sige tak til staben fra Nr. Nissum, fordi de tog den lange vej helt til København. Os andre, der var mødt, skulle kun beregne en time til København eller mindre.

Vi hørte så meget godt, først forstanderens beretning derhjemme fra, hvor det forlød, at en god vinter var gået (trods manglen på pighjælp fra november, men som lidt senere var blevet udbedret). Ligesom det sidste sommer kneb med at få skolen fyldt med elever, blev vi klar over, at det samme problem gør sig gældende til maj i år. Det er trist, da vi ved, at det betyder meget for en skole at køre med fuldt elevtal, men som forstanderen sagde: en forretning sælger ikke lige mange varer hvert år, og en landmand høster ikke lige meget hvert år. Vi må håbe, at det kun er et overgangsfænomen.

Så talte Østerby, som mindede os om et gammelt ord: „Den, som aldrig vil gøre noget, som er besværligt, noget, som man er ked af, bliver aldrig til noget“. Selv om vi

HVAD ER EN FOLDER?

På givne foranledning meddeles, at den folder, som vi har bedt jer om at skrive efter og uddele, er at betragte som et meget lille program med korte oplysninger om og pæne billeder fra skolen her. Hvis mange vil hjælpe os med at få den delt ud til unge i deres omgangskreds, kan de måske gøre skolen en stor tjeneste.

lever i en velfærdsstat, hvor vi bliver forkælede, og alting næsten går af sig selv, må vi slet ikke gå og tro, at det er nok, når bare vi glider med - så er vi ikke selvstændige individer, mennesker, som kan tænke selv, og selv have en mening. Det har aldrig været meningen, at vi bare skulle have andres mening; vi er indrettet, så vi kan tro og tænke selvstændigt. Når vi selv vil tage et standpunkt (ikke altid gå den letteste vej), da er det, også kristelig set, at Gud kan bruge os. Guds vej er ikke glat, men når vi vil tage besværlighederne, får vi kraft og styrke fra Gud og bliver derigennem modne og brugbare mennesker.

Senere talte forstanderen igen, og der var fælles kaffebord. Inden afslutningen nåede vi at høre musik og sang ved hr. og fru Østerby og se nogle fine lysbilleder fra skolen. „Jeppe“ sluttede med andagt.

Vi havde en rigtig god aften, hvor vi mødte fællesskabet om vor skole og fik en appel til at være vågne og stå fast der, hvor vi hver især har vor plads.

En kærlig hilsen og tak sender

Johanne Vistisen, f. Hansen,
årgang 1954, Haslev højskole.

BESØG AF VANDREMAPPE

1960 „Anemone“ den 27. marts.

En del vandremapper er desværre bortkomne. Især formændene, men også andre, bør gøre en indsats for at få dem fundet frem og sat i gang igen. Lykkes det ikke, bør man prøve at starte en ny.

Hvert træ, der møder en storm alene

Egen melodier.

Hvert træ, der møder en storm alene
Hvert træ, der møder en storm alene, får
svedne blade og revne grene, og
står det ene i lange tider, da
ses det særlig, hvor ondt det lider. Just
derfor planter vi træ ved træ. - Det
stærke yder det blide læ. Og
derfor bygger vi to og to med
fælles kærlighed, håb og tro.

Hvert træ, der møder en storm alene,
får svedne blade og revne grene,
og står det ene i lange tider,
da ses det særlig, hvor ondt det lider.
Just derfor planter vi træ ved træ.
Det stærke yder det blide læ.
Og derfor bygger vi to og to
med fælles kærlighed, håb og tro.

Med blomsterhilsener, flag og kerter
vi fejrer festen, hvor unge hjerter
er bundet sammen med tillids kæde
og hilser livet med bryllupsglæde.
Et hjem er stedet, hvor livets sang
har rod og lyder med dybest klang.
Just derfor bygger vi to og to
med fælles kærlighed, håb og tro.

I hjemmet samles så dyre minder,
her vækkes drømme om høje tinder.
og hvad der inderst i hjertet luer,
blev vakt og værnet i hjemmets stuer.
Er nogens byrde i hjemmet svær,
da rykker alle hinanden nær.

*Just derfor bygger vi to og to
med fælles kærlighed, håb og tro.*

*En lysets engel som gæst er buden,
når manden rækker sin hånd til bruden.
Og når med Gud I jert hjem vil bygge,
da tør vi spå jer al livsens lykke.
Da rummer hjemmet en urt, der gror
og stadig blomstrer og vokser stor.
Just derfor bygger vi to og to
med fælles kærlighed, håb og tro.*

*Jo bedre livet på venskab bygges,
des mere hjertets forhåbning lykkes.
Jo, mere sind for den andens eje,
jo mere sans for de sande veje,
des mere rig er vor højtids glans,
des mere kær er vor mindekrans.
Just derfor bygger vi to og to
med fælles kærlighed, håb og tro.*

TAK TIL GAMLE ELEVER

*der tænkte på os og sendte os hilsener og gaver
til vort guldbryllup, der holdtes på Skolehjem-
met Skovgården, som Ingrid og hendes mand
leder. Vi var lykkelige ved at blive vækket af
morgensang. Det var skolehjemmets elever, der
glædede os på denne måde. Det vakte ligefrem
højskoleminder, og senere blev disse forstærket
af en stabel hilsener fra nissumelever, hvoraf
nogle var fra tiden på den gamle skole ved se-
minariet 1919-1923, men naturligvis flere fra
senere år.*

*Vi håber i løbet af nogen tid at kunne skrive
til hver enkelt. Men hermed foreløbig en hjertelig
tak.*

*Helene og Ludvig Meinild,
Hadsundvej 93 st., Randers.*

Ingen bør gå (eller køre) vor dør forbi.

STØTTEFONDEN OG VINTERSKOLEN 64-65.

*Når et elevhold rejser, plejer der at være
mange, der tegner sig for et lille bidrag årligt i
5 år til skolens støttefond. I år var der kun få,
der tegnede sig, og nogle mener, det var, fordi
tegningslisten blev lagt for sent frem. Hvis det
er rigtigt, vil jeg med stor tak modtage medde-
lelser, der f. eks. kan lyde således: „Jeg vil
gerne bidrage til støttefonden 20 kr. årligt i
5 år.“*

☆ *Hjemme fra skolen*

De sidste 14 dage i marts gav besøg hos Mogensens og Østerbys, og „Jeppes“, Svendensens og Olesens gav en festaften i den store klasse!

Skolen siger lærerstaben en stor tak for venligheden, ulejligheden og udgiften.

Forældredagen fik et smukt forløb, og næsten alle eleverne havde kære gæster hjemmefra. Det var også en stor glæde for staben at se så mange forældre møde op.

Så kom afrejsen. „Tak for i vinter og på gensyn 1. søndag i juli.“

Og nu i april har vi sådan en blanding af arbejde og ferie. Mogensen gør en stor indsats for at pynte elevgangen op til sommerpigerne. - Han bruger malerpenselen med flid, og Østerby har også hjulpet til. Svendensens er på Sjælland, og „Jeppes“ er i dag (13/4) rejst til familien, men hun har sammen med mig slidt på kontoret lige til nu.

Ligesom i fjor tegner sommerskolen til at blive noget mindre, end vi ønsker, men alt kan blive godt endnu, da vi har mange nye forespørgsler. Dog ved vi, at vi får ingen stor sommerskole, men bare den må blive god, så er det da alligevel hovedsagen.

Til sommer har vi 3 piger og Emma, og som noget nyt har vi 2, der vil hjælpe på skift hveranden weekend. Den ene er en af højskoleeleverne, den anden er en af vore tidligere piger, der nu går på seminariet.

Men vi ville nu gerne - så inderlig gerne - have nogle flere elever, vi har endnu ikke nået 40, men husk den sidste uge kan bruges til indmeldelse og ansøgning om statstilskud.

Et stort eller et noget mindre hold uanset, så passer det alligevel: „Her ligger skolen, som vi har kær, her skinner solen i al slags vejr.“

✧ Højskolepost

Indre Missions højskolekreds, Århus.

Sammenkomst i Carmel, Nr. Allé 23 C, tirsdag den 11. maj kl. 20. Forstander Mogensen, Løgumkloster efterskole, taler. Frit samvær med kaffe. - Alle er altid velkomne. *Udvalget.*

Til lykke!

Søndag den 28. marts viedes i Holstebro sognekirke frk. Yelva Lund Andersen (59) og hr. Jens Th. Kattenhøj. - Bopæl: Dybbølsgade 17, Holstebro.

Skærtorsdag den 15. april viedes i Videbæk kirke fru Herdis Jensen, f. Højgaard (61) og hr. Niels Chr. Green, Herborg, Skjern. Bopæl: Dalbo 17, Dalesvinget, Videbæk.

Lørdag den 15. maj vies i Aggersborg kirke sygemedhjælper frk. Birgit Damsgaard Jensen (58), Hald Ege, Viborg, og lærer Jørgen Fabricius Hansen (58-59), Jegindø skole. Adresse på bryllupsdagen: Kirkebetjent Aggersborg, Rimme, Aggersund.

Vore møder

- 1. maj. Skjoldborg. Mogensen.
- 11. maj. Vinderslev. Mogensen.
- 11. maj. Nr. Felding. Østerby.
- 13. maj. Uglev. Mogensen
- 18. maj. Fabjerg. Østerby.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1963 Frk. Bodil Linderøth Christiansen, Sverrigsvej 16, Viborg — samme, Hulager, Løgstrup.
- 1963 Frk. Ella Precht Bøystrup, Strømmen 23, Ørsted, evt. Randers — samme, Frejasvej 22, Grenå.
- 1963 Frk. Ruth Olesen, Galmstrup, Flynder, Bækmarksbro — samme, Højlund, Bækmarksbro.
- 1962 Frk. Birgit Kreilgaard, Enggade 6, st. o. gården, Odense. — Fru Birgit Sørensen, Enggade 6, 1. sal, over gården, Odense.
- 1962 Frk. Henny Slot, Bandsby, Holmsland, Ringkøbing — samme, Nr. Nissum højskole pr. Lemvig.
- 1962 Frk. Inge Merete Lauritsen, Vejrumholt, Vejrumbro. — Fru Inge Merete Christensen, Vejrumholt, Vejrumbro.
- 1961 Frk. Tove Andersen, Ringen 22, Esbjerg — samme, Østertoft, Vind, Holstebro.
- 1961 Frk. Karen Marie Kristensen, Vejrup, Sdr. Vium — samme, De gamles hjem, Nr. Bork.
- 1961 Frk. Bente Bornerup, H. u. H., Haslev — samme, Skovsted, Thisted.
- 1961 Frk. Rita Møgelbjerg, Frugthuset, Frede-

riksallé 114, Aarhus C. — Fru Rita Danielsen, Behandlingshjemmet, Ørsholt, Kvistgård.

- 1960 Frk. Kirsten Hyl Dahl, KFUM's soldaterhjem, Søgård, Kliplev — samme, Ny Gyrrupgård, Sønderhå, Hørdum.
- Frk. Sofie Karlsen, Missionshuset, Ry — samme, Silkeborgvej 6, Ry st.
- 1959 Fru Dorthe Drejer, Bethesdaevej 35 b, Aarhus N. — samme, Anbæk, Hammel.
- 1959 Frk. Yelva Lund Andersen, Sundevedsgade 33, Holstebro. — Fru Yelva Kattenhøj, Dybbølsgade 17, Holstebro.
- 1957 Frk. Birgit Langergaard, Resenstad, Struer. — Fru Birgit Nielsen, Gammeljord, Ørnholm.
- 1957 Plejerske frk. Bente Jensen, Dalbyvej 20, Dall, Svendstrup. — Fru Bente Madsen, Dalbyvej 20, Dall, Svendstrup.
- 1955 Fru Jonna Rosenberg Hansen, Bøgevej 17, Mejdahl, Holstebro. — Fru Jonna Rosenberg, Bøgevej 17, Mejdahl, Holstebro.
- 1955 Frk. Anna Madsen, adr. tømmerm. Villy Laursen, Thorsager, Rønde — samme, Thøger Larsensvej 13, Skalborg.
- 1955 Fru Rigmor Hansen, Øster Mølgård, Bedsted, Thy — samme, Søndergade, Vestervig.
- 1955 Frk. Mary Frøkjær, H. u. H., Haslev — samme, Missionshotellet „Vildsund Strand“, Vildsund, Thy.
- 1954 Fru Dorthe F. Jensen, KFUM's kollegium, Stignæs, Skælskør — samme, KFUM's kollegium, Bøgeparken, Middelfart.
- 1954 Fru Johanne Vistesen, Valdemar Sejrsvej 57, st. th., Holbæk — samme, Bregentvedvej 10, Haslev.
- 1953 Sygepl. frk. Esther Mortensen, Rigshospitalets børneafd., Københ. Ø. — samme, Frederiksberg kommunes alderdomshjem, „Østervang“, funktionærboligen, Godthåbsvej 83, København F.
- 1952 Fru Annalise Siem, Doverønde, Hurup, Thy — samme, Obling, Sønder Bork.
- 1952 H. Pedersen, Egon Haislund, Råsted, Vemb — Frk. Edel Haislund, Råsted pr. Vemb.
- 1950 Fru Mennie Molin, Torsted, Suldrup — samme, Rugskov, Ruds Vedby.
- 1935 Frk. Valborg Jacobsen, adr. fuldmægtig Eliassen, Hornbæk, Randers — samme, S. Møllersgade 4 B, 4. sal, Randers.
- Fru Petra Ravn, Christiansfeldtvej 19, Haderslev — samme, Kløvervej 146, st. tv., Haderslev.

Udgivet af
Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
Redigeret af forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BODTRYKKERI - STRUER 15760